

Jiří Kynos

□

Zpracovaly: Anežka Němcová, Barbora Pačesová, Anna Marie Tittelbachová

Pod pedagogickým vedením: Mgr. Magdalény Kafkové

ZŠ Františky Plamínkové , Praha 7

Dne 13. března jsme se seznámily s panem Jiřím Kynosem. Narodil se 24. 3. 1943 v Třebechovicích pod Orebem do rodiny jako třetí kluk.

Bydleli jsme v Třebechovicích asi 200m od fotbalového hřiště a 100m od rybníka, tehdy jsem v pěti letech dostal brusle.

Také začal hrát fotbal, jelikož jeho otec byl předsedou místního fotbalového klubu. Stal se prvním dětským profesionálem.

Já jsem v tu dobu, v těch padesátých letech, dostával pět korun za gól a já jsem jich dal za zápas pět, takže jsem měl dvacet pět korun vyděláno.

Jeho bratr, vynikající sprintér, nastoupil do Dukly Praha. V sedmnácti letech také Jiřího přijali do Dukly. Vynikal v atletice. Na mistrovství republiky dorostu skončil druhý. Čtrnáct dní před odchodem na vojnu odjel do Náchoda na krajské přebory a vytvořil československý rekord v trojboji.

V 17 letech jsem měl v nohách takovou jiskru. Poněvadž ve sprintu rozhoduje, kdo umí dva tři kroky udělat rychleji, aby vyhrál.

V roce 1964 měl šanci dostat se se štafetou na 4x100 poprvé na olympiádu do Tokia.

Utkání před olympiádou bylo na Strahově, běžela se závěrečná štafeta a Maďaři nás porazili asi o metr. Na tabuli, tehdy se to psalo křídou, bylo napsáno Maďaři 39.8 a my 39.9. My jsme jásali, máme splněný limit, jedeme na olympiádu. Maďaři začali protestovat, že nás porazili víc než o metr. Takže vrchní měřič, tehdy měl asi 7 dioptrií, vzal houbu, 39,9 smazal, napsal 40 a na olympiádu jsme se nedostali.

Druhý pokus o účast na olympiádě v Mexiku v roce 1968 ztroskotal. Na mistrovství Evropy v Athénách v roce 1969 se štafetou získali bronzovou medaili. V Helsinkách v roce 1971 československá štafeta překvapila.

Později jsem slyšel záznam komentátora Mikysky: „ Jsou vzadu, jsou vzadu, jsou vpředu, oni vyhráli.“

Na olympiádě v Mnichově československou štafetu provázela smůla. Ve finále doběhla na 4. místě.

Já jsem to 4. místo obrečel, poněvadž jsem věděl, kde jsme o to přišli. Bylo to předávkou mezi mnou a Lud'kem.

Docent Václav Smetana, zkušený ortoped, odhalil tajemství sportovních úspěchů Jiřího Kynose.

Hochu, ty jsi měl nohu odmalička o centimetr kratší. A víš, proč jsi tak dobře běhal zatáčky, protože ta kratší noha je v zatáčce výhodná.

A na závěr nám pan Kynos předal své životní motto.

Po těch všech životních zkušenostech vám řeknu, že nejcennější je zdraví.

